

[Annelise Gottfredsen]

Udvalget til valgs prøvelse har i et møde i dag behandlet denne sag, og jeg kan herefter på udvalgets vegne afgive følgende:

Indstilling

Lægeseekretær Bodil Dahl Christensen godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 5. maj 1987.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 120 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 156:

Forslag til lov om ændring af lov om by- og landzoner.

Af miljøministeren (Chr. Christensen).

(Fremsat 14/1 87. Første behandling 23/1 87. Betænkning 22/4 87. Anden behandling 28/4 87. Tillægsbetænkning 30/4 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hjortnæs (S):

Dette lovforslag, som nu skal vedtages af højresiden her i salen, vil klart svække de ansvarlige myndigheders muligheder for at styre udviklingen i det åbne land.

Lovforslaget bryder med det princip, som vi har forsøgt at håndhæve her i landet igennem nogle år, at erhvervsvirksomheder skal placeres dér, hvor der er byggemodnet til det. Vi ved, at miljøkontrollen er svær, og at kloakeringsforholdene ofte, ja måske næsten altid, vil give problemer.

Miljøministeren har ikke kunnet garantere Folketinget, at der ikke vil blive etableret virksomheder, der giver miljøproblemer. Miljøministeren har ikke kunnet dokumentere, at forslaget giver nogen administrativ besparelse eller lettelse.

14 dage får myndighederne til at reagere og stoppe et projekt. Det er faktisk ikke lang

tid. Der vil utvivlsomt blive projekter, der smutter igennem, men som skulle have været stoppet, og der vil utvivlsomt også blive en flydende praksis med hensyn til, hvornår der skal gribes ind.

Konklusionen på dette er altså for det første, at lovforslaget vil svække planlægningen, mulighederne for at kontrollere udviklingen. For det andet giver lovforslaget ingen administrativ lettelse. For det tredje vil lovforslaget give retsusikkerhed. Og for det fjerde vil det samfundsøkonomisk være dyrere.

Derfor er det et af de forslag, som et nyt flertal her i Folketinget må ophæve igen.

Hanne Severinsen (V):

Fra Venstre vil jeg godt udtrykke stor glæde ved, at vi nu får dette lovforslag igennem. Det har været nødvendigt at få en lempelig mulighed for at udnytte de tomme bygninger. Der er mange af dem, og alle de indvendinger, som også blev fremført af Foreningen af Byplanlæggere mellem anden og tredje behandling, synes jeg er helt ude af trit med virkeligheden.

Bla. nævnte man spørgsmålet om kørsel ud på veje. Jeg er overbevist om, at kørslen ud på veje fra en lille virksomhed med 5 medarbejdere vil være langt mindre end fra et landbrug med mange køer eller mange svin. Men jeg håber, at amterne og kommunerne nu vil være opmærksomme på, at her ligger altså en ret for landmændene, og vil være lempelige i deres praksis, når det gælder udkørsel på veje, for i virkeligheden er det jo mange gange et langt større problem for almindelige landbrugsejendomme.

Leif Hermann (SF):

Selv om det forhold, at vi foretog udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling af lovforslaget, burde have afstedkommet, at Det Radikale Venstre havde skiftet mening, så er det ikke sket. Foreningen af Byplanlæggere kom i deputation mellem anden og tredje behandling og forklarede – og forklarede også, så vidt jeg erindrer, fru Dagmar Mørk Jensen – hvor håbløst, hvor umuligt og hvor uigenomtænkt dette forslag er. Det har ikke gjort noget indtryk på Det Radikale Venstre. Vi må derfor med beklagelse konstatere, at dette lovforslag nu bliver vedtaget, at man har fjernet by- og landzonelo-